

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy w Sieradzu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Marzena Światła

Protokolant: -----

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Sieradzu Alicji Lach

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2014r. na posiedzeniu w sprawie:

- I. dokonanego w okresie czasu od stycznia 2008 roku do maja 2013 roku w Łodzi oraz miejscowości Wojtyszki gm. Brąszewice, przez właściciela podmiotów: „Hotelu dla Zwierząt i Ptactwa Domowego” Longin Siemiński z siedzibą w Łodzi oraz w schroniska dla Zwierząt w Wojtyszkach gm. Brąszewice, znęcania się nad zwierzętami tam przebywającymi polegającym między innymi na przetrzymywaniu zwierząt w nieodpowiednich warunkach, biciu ich, doprowadzaniu do złej kondycji fizycznej i psychicznej, nie zapewnieniu podstawowej opieki weterynaryjnej, celowym uśmiercaniu zwierząt, tj. o czyn z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21.08.1997r. o ochronie zwierząt
- II. dokonanego w okresie czasu od października 2009 roku do czerwca 2014 roku w Łodzi i w Wojtyszkach gm. Brąszewice, doprowadzenia następujących gmin i miast: Gmina Gomunice, Gmina Moszczenica, Gmina Szczerców, Gmina Rokociny, Gmina Kępno, Gmina Zgierz, Gmina Władawa, Gmina Buczek, Gmina Kamieńsk, Gmina Ujazd, Gmina Łęki Szlacheckie, Gmina Koźminek, Gmina Cielądz, Gmina Czarnocin, Gmina Czastary, Gmina Głuchów, Gmina Jeziora Wielkie, Gmina Tuszyń, Gmina Żelów, Gmina Poświętne, Gmina Puszcza Mariańska, Gmina Mszczonów, Gmina Mogilno, Gmina Wola Krzysztoporska, Gmina Wodzierady, Gmina Zduny, Gmina Bralin, Gmina Rozprza, Gmina Jeżów, Gmina Wielgie, Gmina Przedbórz, Gmina Drzewica, Miasto i Gmina Działoszyn, Miasto i Gmina Pajęczno, Gmina Sieradz, Gmina Lisków, Gmina Iwaniska, Gmina Grabica, Gmina Wolbórz, Gmina Kotlin, Gmina Jędrzejów, Gmina Regnów, Gmina Galewice, Gmina Paradyż, Gmina Brzeziny, Gmina Nowosolna, Gmina Ozorków, Gmina Błaszki, Gmina Drużbice, Gmina Pęczniew, Gmina Ksawerów, Gmina Dłutów, Gmina Zduńska Wola, Gmina Aleksandrów Łódzki, Gmina Inowłódz, Gmina Żarnów, Gmina Burzenin, Gmina Kluki, Gmina Szczytniki, Gmina Oksa, Gmina Lgota Wielka, Gmina Bolimów, Gmina Brzeźnio, Gmina Aleksandrów, Gmina Będków, Gmina Nagłowice, Gmina Wróblew, Gmina Budziszewice, Gmina Goszczanów, Gmina Koluszki, Gmina Lutomiernik, Urząd Miasta Zduńska Wola, Gmina Opatówek, Gmina Parzęczew, Gmina Pabianice, Gmina Stryków, Gmina Świnice Warckie, Gmina Domaniewice, Gmina Lipce Reymontowski, Gmina Witonia, Gmina Zadzim, Gmina

Strzelce Wielkie, Gmina Konstantynów Łódzki, Gmina Orońsko, Gmina Łask, Gmina Rychtal, Gmina Rusiec, Gmina Sędziejowice, Gmina Imielno, Gmina Godziesze Wielkie, Miasto i Gmina Małogoszcz, Gmina Głowno, Gmina Zapolice, Gmina Andrespol, Gmina Rogów, Gmina Godzianów, Gmina Rawa Mazowiecka, Gmina Poddębice, Gmina Nowy Tomyśl, Gmina Żelazków, Gmina Wielgomłyny, Gmina Żelechinek, do niekorzystnego rozporządzenie mieniem, poprzez uiszczenie zapłaty za świadczenia dokonywane przez podmiot prowadzony przez Longina Siemińskiego pod nazwą „Hotel dla Zwierząt i Ptactwa Domowego Longin Siemiński”, po uprzednim wprowadzeniu w wskazanych gmin w błąd co do ilości zwierząt przejętych i utrzymywanych w ramach zawartych umów, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk.

w przedmiocie rozpoznania zażaleń pokrzywdzonych:

- Gminy Aleksandrów Łódzki,
- Fundacji Dobrych Zwierząt z/s w Koleczkowie,
- Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z/s w Jędrzejowie

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Sieradzu z dnia 30.06.2014r. w sprawie 3 Ds. 442/13,

na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 438 pkt. 2 kpk

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do dalszego prowadzenia.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem prokurator Prokuratury Rejonowej w Sieradzu na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk umorzył dochodzenie w opisaney w pkt I komparycji sprawie wobec uznania, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa oraz na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk w opisaney w pkt II komparycji sprawie wobec uznania, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

W ustawowym terminie zażalenia na powyższe orzeczenie wywiedli pokrzywdzeni: Gmina Aleksandrów Łódzki, Fundacja Dobrych Zwierząt z/s w Koleczkowie oraz Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z/s w Jędrzejowie.

Gmina Aleksandrów Łódzki zaskarżyła powyższe postanowienie w całości, zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych, wynikający z błędnej oceny dowodów, mający wpływ na treść zaskarżonego postanowienia a polegający na uznaniu, iż istnieje podstawa do umorzenia dochodzenia wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa określonego w art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt oraz, że zachowanie Longina Siemińskiego nie zawiera znamion czynu zabronionego określonego w art. 286 § 1 kk. Na podstawie art. 427 kpk skarżący wniósł o:

- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu w drodze pomocy prawnej z zeznań świadka Mary Lichnerowicz na okoliczność sposobu (metody) sporządzenia wykazu obrazującego nieprawidłowości w wykazach sporządzanych przez Longina Siemińskiego dołączanych do faktur VAT wystawianych gminom z tytułu wynagrodzenia za hotelowanie zwierząt, tj. pobierania z tytułu hotelowania jednego tego samego zwierzęcia podwójnego wynagrodzenia tj. bezpośredniego zamiaru wyludzenia mienia,
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zawiadomienia sporządzonego przez Martę Lichnerowicz do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi wraz z wykazem psów, które jednocześnie figurują (figurowały) na stanie kilku gmin,
- przeprowadzenie dowodu z dokumentów, tj. faktur VAT z okresu 01.01.2011r. – 31.07.2011r. wystawianych przez Longina Siemińskiego wszystkim gminom, z którymi zawarł umowę zlecenia przechowania i opieki nad bezdomnymi zwierzętami,
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z pisma pokrzywdzonego do Urzędu Miejskiego w Wieruszowie oraz pisma do Urzędu Gminy w Bolimowie z dnia 18.06.2013r. na okoliczność powiadomienia przez pokrzywdzonego innych gmin o posiadaniu na stanie psa o tym samym numerze czip co zwierzę ujęte w wykazach innych gmin, za których hotelowanie gminy te jak i pokrzywdzony płaciły wynagrodzenie,
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi II Wydział Cywilny z dnia 27 czerwca 2013r. sygn. akt II C 1/13 wraz z uzasadnieniem na okoliczność poczynionych przez sąd cywilny ustaleń faktycznych w zakresie braku tożsamości zwierząt, za których hotelowanie Longin Siemiński pobierał wynagrodzenie ze zwierzętami ujętymi w zestawieniach dołączanych do faktur VAT,
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii bezstronnego biegłego z zakresu weterynarii na okoliczność ustalenia czy warunki w jakich przebywały zwierzęta w hotelach prowadzonych przez Longina Siemińskiego w okresie od stycznia 2008r. do maja 2013r. były właściwe w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 10) ustawy o ochronie zwierząt.

Fundacja Dobrych Zwierząt z/s w Koleczkowie zaskarżyła postanowienie o umorzeniu dochodzenia w zakresie pkt I, zarzucając mu:

- naruszenie prawa procesowego w postaci art. 297 § 1 pkt 4 kpk, tj. niewyjaśnienie istotnych okoliczności sprawy,
- art. 7 i 9 kpk, tj. pominięcie istotnych dowodów w sprawie w postaci relacji Artura Węgierskiego, Elżbiety Andrzejewskiej, Bartosza Andrzejewskiego, Aleksandry Jabłońskiej i Karoliny Wieraszka na okoliczność stanu psów odebranych Longinowi Siemińskiemu przez gminę Aleksandrów Łódzki i przekazanych do schroniska

prowadzonego przez Fundację Medor w Zgierzu,

- pominięcie przesłuchania pokrzywdzonego, tj. Marty Lichnerowicz – przedstawiciela Fundacji Dobrych Zwierząt, która była dwukrotnie w schronisku w Wojtyszkach (w dniach 19 i 20 kwietnia 2013r.) i widziała w jaki sposób utrzymywane są tam zwierzęta,
- posługiwanie się opiniami wystawionymi na zlecenie podejrzanego i nie powołanie niezależnego biegłego specjalizującego się w psychologii i dobrostanie zwierząt.

Skarżący zaskarżył postanowienie w zakresie pkt I oraz wniósł o jego uchylenie w tej części i przekazanie sprawy Prokuratorowi celem dalszego prowadzenia postępowania przygotowawczego.

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt zaskarżyło postanowienie o umorzeniu dochodzenia, zarzucając mu naruszenie prawa procesowego w postaci:

- art. 297 § 1 pkt 4 kpk, tj. niewyjaśnienie istotnych okoliczności sprawy,
- art. 9 § 1 kpk, tj. pominięcie istotnych dowodów w sprawie w postaci relacji Agnieszki Wardzyńskiej, Katarzyny Minior, Jarosława Feter, Kamili Prądyńskiej i Tomasza Patory,
- art. 7 kpk i art. 193 kpk, tj. dokonania błędnej oceny dowodów, a nadto błędne nadanie dokumentom prywatnym rangi opinii biegłych.

a także naruszenie prawa materialnego poprzez niewłaściwą wykładnię art. 35 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt. Skarżący zaskarżył postanowienie w zakresie pkt I oraz wniósł o jego uchylenie w tej części i przekazanie sprawy Prokuratorowi celem dalszego prowadzenia postępowania przygotowawczego.

W uzasadnieniach pokrzywdzeni rozwinęli powyższe zarzuty w zakresie sposobu przeprowadzenia przez Prokuraturę postępowania w przedmiotowej sprawie, wskazując jednocześnie na liczne błędy i niedopatrzania, do jakich doszło w trakcie dochodzenia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zażalenia pokrzywdzonego Gminy Aleksandrów Łódzki zasługuje na uwzględnienie. Stwierdzić należy, iż czynności postępowania w zakresie czynu z art. 286 § 1 kk w niniejszej sprawie przeprowadzono w zakresie niewystarczającym do podjęcia decyzji przez prokuratora. Umorzenie dochodzenia oparte na argumentacji braku znamion czynu zabronionego z art. 286 § 1 kk wywiedziono jak wynika z uzasadnienia orzeczenia z tego, że gminy, które posiadały zawarte z L. Siemińskim umowy na wylapywanie i hotelowanie bezdomnych zwierząt nie stwierdziły w ramach przeprowadzonych kontroli, jeżeli takie w ogóle miały miejsce aby liczba zwierząt, za jaką gminy uiszczały opłaty była niezgodna z tą podaną przez prowadzącego schronisko. Nie stwierdzono także nieprawidłowości w dobrostanie zwierząt. Zastrzeżenia zgłaszała jedynie gmina Aleksandrów Łódzki.

Po pierwsze wskazać trzeba, że w toku postępowania kilkakrotnie podnoszona była kwestia

ujęcia tego samego zwierzęcia o określonym numerze czip lub kilku numerach w wykazach wystawianych na rzecz różnych gmin, która nie została dostatecznie wyjaśniona. Za niewystarczające Sąd uznaje zwrócenie się do gmin współpracujących z przedmiotowym schroniskiem o informacje w zakresie przeprowadzenia kontroli i ich wyników, należało nadto sprawdzić czy faktycznie za utrzymanie psów o wskazanych w wykazie załączonym do akt (k. 8560) numerach wystawiano faktury VAT dla różnych gmin i następowana za nie płatność. Jak również czy jeden pies o kilku numerach czip figurował w wykazach załączonych do faktur VAT wystawionych różnym gminom.

Na posiedzeniu w przedmiocie rozpoznania zażalenia złożono do akt wykazy z listą zwierząt i numerami czip i podniesiono, że kolejne dwa psy (identyfikacja ich numerów czip) powtarzają się dla gmin Pabianice – Nowosolna, Pabianice – Stryków.

Nadto pokrzywdzony w odniesieniu do wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie II C 1/13 i treści uzasadnienia poddaje w wątpliwość tożsamość przynajmniej części zwierząt, za hotelowanie których gmina uiszczala należności z tymi ujętymi w wykazach schroniska. Celowe zatem było ustalenie czy gmina przez okres objęty umową ze schroniskiem dokonywała kontroli stanu liczebnego i stanu zdrowia zwierząt wylapanych z terenu gminy, czy stwierdzono jakiegokolwiek nieprawidłowości, czy opis zwierzęcia odpowiadał stanowi faktycznemu, a także przesłuchanie w charakterze świadków lekarzy weterynarii Karoliny Wieraszek, Małgorzaty Przesmyckiej – Wypych, ograniczono się tylko do przesłuchania Adama Majchrzaka na okoliczność stanu zdrowia zwierząt odebranych ze schroniska w Wojtyszkach oraz zgodności tego stanu z dokumentacją przekazaną przez przedmiotowe schronisko. Niezbędne jest także ustalenie czy schorzenia stwierdzone u psów były wynikiem celowych urazów zadanych przez człowieka, zaniedbań w opiece nad zwierzętami czy też utrzymywania w dużych skupiskach. Niewątpliwie ustalenia sądu cywilnego nie są wiążące w sprawie ale mogą być wskazówką w dalszym prowadzeniu postępowania. Sąd zauważa nadto, że stan zwierząt odebranych przez Miasto Zduńska Wola także został uznany za niezadowalający (choć nie ustalono jakie były jego przejawy).

Odnosząc się do zażalenia Fundacji Dobrych Zwierząt z/s w Koleczkowie wskazać należy, iż zasługuje ona na częściowe uznanie, dotyczy to przesłuchania w charakterze świadków osób z Fundacji Medor, która przejęły zwierzęta odebrane przez gminę Aleksandrów Łódzki ze schroniska w Wojtyszkach tj. Elżbiety Andrzejewskiej, Bartosza Andrzejewskiego, Aleksandry Jabłońskiej i lekarzy weterynarii wskazanych wyżej. Co zaś dotyczy przesłuchania Artura Węgierskiego to zaznaczyć należy, iż mając na uwadze zawarte w aktach informacje uzyskane w rozmowie ze świadkiem celowe jest uzyskanie zeznań w formie określonej w kpk. Kroki w tym kierunku podjęto, z tym, że wobec niestawiennictwa Artura Węgierskiego zaniechano ustaleń miejsca pobytu świadka czy wykorzystania możliwości przewidzianych w procedurze karnej dyscyplinujących stawiennictwo.

Jako zasadny należy ocenić zarzut zaniechania przesłuchania pokrzywdzonego - Marty

Lichnerowicz – przedstawiciela Fundacji Dobrych Zwierząt, z analizy akt wynika, iż posiada ona wiedzę i zgromadziła materiały dotyczące oznaczania zwierząt czipami i podawania określonych numerów w kilku wykazach załączonych do faktur różnych gmin. Na posiedzeniu pokrzywdzona wskazała na fakt odmowy wydania przez L. Siemińskiego po zakończeniu umowy psów z terenu gminy Rogów, co wymaga wyjaśnienia tej kwestii.

Oceniając pozostałe zarzuty Sąd zauważa, iż są one chybione. Twierdzenie, iż w toku postępowania posłużono się opiniami wystawionymi na zlecenie podejrzanego nie może się ostać, jedynym takim dokumentem jest opinia prof. J. Monkiewicza. Protokoły kontroli przeprowadzone przez podmioty do tego uprawnione – Powiatowy Inspektorat Weterynarii, Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii, NIK i powołanego na jego zlecenie biegłego sądowego lekarza weterynarii czy poszczególne gminy nie zostały wydane na zlecenie prowadzącego schronisko L. Siemińskiego, błędem jest także przypisywanie, że podmioty te nie są obiektywne, bronią własnych interesów, łącznie z powołanym profesorem Uniwersytetu Przyrodniczego. Okoliczność, że przeprowadzone kontrole czy zeznania przesłuchanych w większości świadków nie potwierdzają zawiadomień złożonych przez pokrzywdzonego nie oznacza, że doszło do zmywy, celowego ukrywania faktów czy jawnego poświadczania nieprawdy w dokumentach.

Również zarzalenie Stowarzyszenia Obrona Zwierząt w Jędrzejowie zdaniem Sądu znajduje uzasadnienie w zakresie zarzutu określonego w pkt. 1, tj. niewyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, a szczególnie liczby zwierząt przyjętych do zakładów w Łodzi i Wojtyszkach prowadzonych przez L. Siemińskiego w poszczególnych latach objętych zarzutem ze stanem na moment zakończenia postępowania. Z materiałów zgromadzonych w sprawie – zeznań L. Siemińskiego wynika, iż w schronisku w Wojtyszkach znajduje się elektroniczna ewidencja zwierząt przebywających w zakładzie – psów i kotów od 2005r., dodatkowo także ewidencja papierowa. Należało zatem ustalić, po części materiał taki już zgromadzono w toku postępowania (informacje gmin, dane źródłowe przekazane przez L. Siemińskiego za okres lat 2010 – 2013, dane z firmy utylizującej) czy załączony do zażalenia – liczbę zwierząt przejętą od gmin do ich ilości na koniec każdego roku, zwracając szczególną uwagę na ilość zwierząt poddanych eutanazji, tych które upadły, czy dane te odpowiadają dokumentacji lekarskiej i danym z firmy utylizującej martwe zwierzęta. Słusznie bowiem podnosi skarżący wysoką upadkowość zwierząt w zakładach w Łodzi i Wojtyszkach. Po ustaleniu powyższego organ postępowania oceni, czy nie jest konieczne uzyskanie opinii biegłego z zakresu weterynarii na okoliczność przyczyn upadku zwierząt, a szczególnie czy nie są one wynikiem przetrzymywania w nieodpowiednich warunkach (przetrzymywania w dużych skupiskach co powoduje liczne pogryzienia i zagryzienia).

Nie zasadny jest natomiast zarzut pominięcia dowodów z relacji Agnieszki

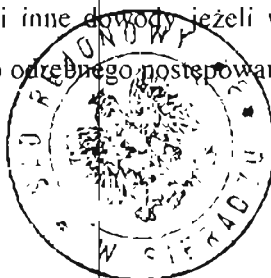
Wardzyńskiej, Katarzyny Minor, Jarosława Feter, Kamili Prądyńskiej. Wskazane osoby zostały przesłuchane w charakterze świadków, fakt że w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia wprost nie odniesiono się do ich zeznań nie oznacza, iż je pominięto, przy czym zauważyć należy istotne rozbieżności między relacją zawartą w oświadczeniach a tą podaną w charakterze świadka. Dotyczy powyższe spostrzeżenie zeznań Agnieszki Wardzyńskiej, Elżbiety Wardzyńskiej – których wiedza na temat warunków panujących w zakładzie w Łodzi jest minimalna, w Wojtyszkach nigdy nie były, obie wskazały iż nie były świadkami zdarzeń wskazujących na znęcanie się nad zwierzętami. Podobnie Kamila Prądyńska zwraca uwagę na zbyt duże zagęszczenie zwierząt, nie widziała aby w boksie, w którym pracowała były uśmiercane zwierzęta lub niewłaściwie traktowane. Jarosław Feter zeznał, że w Wojtyszkach był trzykrotnie, o tym, że zwierzętom w tym miejscu nie jest dobrze wie od Elżbiety Jędrzejewskiej czy lekarza weterynarii, kiedyś tam zatrudnionego. W ocenie Sądu miarodajnym dowodem w sprawie są zeznania świadków, dokumenty a nie informacje zaczerpnięte z Internetu często pochodzące od osób, które nigdy nie były w zakładach w Łodzi i Wojtyszkach, opierających się na doniesieniach prasowych, od innych użytkowników sieci bądź oświadczeniach osób, które przesłuchane w charakterze świadków ich nie potwierdzają.

Sąd nie uznaje także za konieczne przesłuchania w charakterze świadka dziennikarza Tomasza Patory, który w większości w artykule prasowym oparł się relacji Katarzyny Minor, organ procesowy na okoliczność warunków utrzymywania zwierząt w schronisku zgromadził obszerny materiał dowodowy od osób pracujących w Wojtyszkach czy dokonujących w nim kontroli a nie ograniczający się do incydentalnego pobytu nastawionego na uzyskanie materiału do programu.

Analizując zgromadzony materiał dowodowy (w odniesieniu do zarzutu z pkt. 3) wskazać należy, że ocena kontroli prowadzonych przez Inspekcję Weterynaryjną czy zeznań osób ich dokonujących jak też kontroli NIK wskazuje określone nieprawidłowości w funkcjonowaniu zakładów w Łodzi i Wojtyszkach, których szczegółowe przytaczanie z uwagi na ich obszerność nie jest zasadne, powyższe nie stoi w opozycji do wniosków końcowych kontroli, iż jednostki te oceniane są pozytywnie mimo występujących nieprawidłowości. Odmienna ocena skarżącego w tym zakresie nie przesądza, iż prowadzący postępowanie dokonał błędnej oceny dowodów.

Konkludując, Sąd jest zdania, że w sprawie zgromadzono obszerny materiał dowodowy, który w zakresie wskazanym powyżej wymaga uzupełnienia aby możliwa była pełna ocena czy doszło do wyczerpania znamion czynu z art. 286 § 1 kk i z art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt.

W toku dalszego postępowania prokurator uzupełni materiał dowodowy uwzględniając uwagi poczynione przez Sąd bądź przeprowadzi inne dowody jeżeli wyłoni się taka potrzeba oraz oceni celowość wyłączenia części materiałów do odrębnego postępowania.

Na oryginalne, jasne podpisy
Za zgodność świadczy
[Signature]
st. sekr. zast. Barbara Drożdż